

Salaspils Vēstis

Nr. 51 (135) - 1998. g. 24. decembris

SALASPILS PILSĒTAS AR LAUKU TERITORIJU DOMES IZDEVUMS

cena 10 santimu

numurā:

- ➔ Pienēmts domes lēmums par kredīta nemšanu PU "Salaspils siltums" (2. lpp.)
- ➔ Mākslas salonam dzimšanas diena (3. lpp.)
- ➔ Juris PUTNINŠ - Ziemassvētku interviu (4.-5. lpp.)
- ➔ Kāds pārļaidās pār Daugavu (6. lpp.)
- ➔ Ko lasīsim Salaspils bibliotēkās 1999. gadā (7. lpp.)

laimīgu 1999. gadu!

"Pasaules dvēseli baro cilvēku laime. Un arī to nelaime, jaunums vai skaudība. Īstenot savu Likteni ir cilvēka vienīgais, patiesais uzdevums. Viss kalpo vienam. Ja tu kaut ko no sirds vēlies, visa pasaule slepus sadodas rokās, lai tev palīdzētu."

(P. Koelju, "Alķīmiķis")

Laikraksts Salaspils Vēstis sveic visus savus lasītājus un sadarbības partnerus Ziemassvētkos un Jaunajā gadā!

Lai piepildās Jūsu ieceres un pieaug labklājība!

Tikai līdz 5. janvārim!

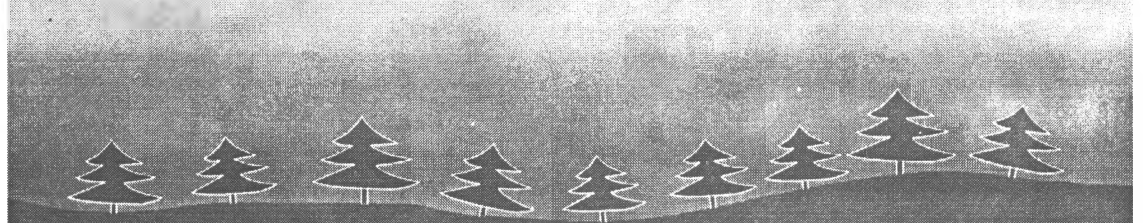
Abonējiet "Salaspils Vēstis" 1999. gadam!

Abonēšanas maksa:

- 12 mēnešiem - Ls 5 (pensionāriem - Ls 4)
- 6 mēnešiem - Ls 2,50 (pensionāriem - Ls 2)
- 3 mēnešiem - Ls 1,20
- 1 mēnesim - Ls 0,40

Avīzi var abonēt tikai Salaspils Vēstu redakcijā, Līvzemes ielā 8. Tālr. uzziņām 43159.

Tikai līdz 5. janvārim!

Nākamais Salaspils Vēstu numurs iznāks 1999. gada 8. janvārī!

"Šai visgarākā naktī,
zeme tumsā kad grimst,
nokāps no debesīm
Zvaigzne,
tevi Gaisma lai dzimst."
Mīļi sveicam Ināru un Unu
Jansones, kā arī Izodoru
Upenieku baltajos
Ziemassvētkos!
Lisecku ģimene

Apsveicu Visvaldi Vasarieti
un Sociālās aprūpes mājas
kolektīvu. Stipru veselību,
laimi, panākumus, grūtājā,
bet augstsiirdīgajā darbā!
Nadežda Mača

Salaspils pilsētas
bibliotēkas jaukajām
darbiniecēm novēlu gaišus
Ziemassvētkus un laimīgu
Jauno gadu!
Lasītāja Indra Rancāne

Mīļi sveicam Ratnieku Elgu
dzimšanas dienā un
baltajos Ziemassvētkos!
Krustdēls

"Sauli sejā,
Sauli sirdī,
Sauli visās dzīves gaitās."
Silvijai Nazarenko novēlam
priecīgus Ziemassvētkus,
veselību, izturību jaunajā
gadā!
Kalniņu ģimene

"Māc jaunais gads ar sauli
rokā -
Lai augļi tas un satīcīgs,
Lai darbi raiti sokas,
Lai ražens tas un veselīgs."
Mīļi sveicam Jaunajā gadā
un Ziemassvētkos,
pateicamies par labu darbu
Andrai Dārzniecei un
visiem sponsoriem!
*Marina Ogorodņikova un
mamma*

Pateicamies par materiālo
atbalstu SIA Voller, SIA
Saulkaine S, SIA Viator, SIA
Knauf, privātpersonām -
Luder Volera kungam,
Lidijai Darzedzei, Mārai
Slovakai. Novēlam gaišus,
priecīgus Ziemassvētkus
un laimīgu Jauno gadu!
*Bērnudārza Daugaviņa
kolektīvs*

Mīļajai omītei Viktorijai un
opitīm Bronislavam
Ziemassvētku bučīņu sūta
Adelīte - meitenīte

Bioloģijas institūta
kolektīvam novēlu baltus
Ziemassvētkus. Kaķa gadā
viegli rāpīties zinātnes
kalnā!
Anna Jonāne

Salatēti Lasmani gaida
Adelīte Rīgas ielā 50 plkst.
18:00.
*Priecīgus Ziemassvētkus
no Garkājiem un Apsīšiem*

Priecīgus Ziemassvētkus
un Laimīgu Jauno gadu
visai Salaspilij, īpašs
sveiciens Salaspils 1.
vidusskolai, manai ģimenei
un radiem
*Linda no 1. vidusskolas 9.c
klases*

Novēlu priecīgus
Ziemassvētkus Elzai
Jaunzemei, Dacei Tobijai,
Silvijai no kora, pastniecei
Dzirkstītei, t/c Nelda
pārdevējai Jevgēnijai,
Pensionāru kopai un k/n
Enerģētiskis darbiniecēm un
kaimiņiem Lidai un
Tabitai ar ģimenēm!
Egita

Apsveicu Ziemassvētkos
terapieti Rabčevsku,
novēlu visu labāko, laimi,
veselību, lai viņa vienmēr
palīdzētu cilvēkiem!
Vasiljeva

Apsveicu Ziemassvētkos
Indru un Sarmīti ar
ģimenēm!
Egita

Apsveicam mūsu laikraksta rīkotās aptaujas "Lasi Salaspils Vēstis un esi laimīgs" loterijas laimīgās lozes īpašniekus!

AAS Helga apdrošināšanas polises 1000 Ls vērtībā ieguvuši šādi anketu iesūtītāji:

- Daugavas iela 2-2, tālr. 42712;
- "Augšskabrenes", mob. tālr. 9528664;
- tālr. 46472;
- tālr. 40008;
- tālr. 45079.

Lai nokārtotu apdrošināšanas dokumentus, Jums jāierodas jebkurā darbdienā Salaspils domes ēkā, 305. kabinetā, līdzīgi ņemot pasi!

Laikraksta "Salaspils Vēstis" gada abonementu laimējuši:

- tālr. 45487;
- Ligita, tālr. 957185;
- tālr. 44532;
- Skolas iela 8-29, tālr. 40169;
- tālr. 48165.

Lai nākamgad katru nedēļu Jūs atrastu mūsu laikrakstu savā pastkastītē, Jums ir jāpiezvana uz redakciju pa tālr. 43159 un jāpaziņo sava adrese!

Izvērstāku aptaujas pārskatu lasiet nākamā gada pirmajā avīzes numurā!

Paldies Jums visiem, kuri piedalījāties mūsu rīkotajā aptaujā!

Valentīna un Valdimir
Tkačenko!
Sveicam jūs Kristus
piedzimšanas svētkos,
vēlam visu to labāko -laimi
un mīlestību!
Marina

"Vai līs sidraba lietņš,
vai uz zariem snigs
sniegs,
tas būs Saulgriežu vakars,
tas būs Ziemassvētku
prieks."
L. Bridaka
Priecīgus Ziemassvētkus
un ražīgu Jauno gadu
salaspilīšiem, īpaši
zemniekiem, novēl
zemnieku konsultante
Ināra Kanska

Sētniecei Gaļinai Ivanovai!
Daudzi, daudzi iedzīvotāji
izsaka pateicību, un
sirsnīgākie sveicieni
Ziemassvētkos!
Miera ielas 16 iedzīvotāji

Siltus un gaišus
Ziemassvētkus Salaspils
iedzīvotājiem vēlē grāmatu
veikala Hercogs vadītāja
Baiba Ziedīņa

Aļiku Kovaļevski!
Apsveicam tevi Kristus
dzimšanas dienā un tavā
dzimšanas dienā! Vēlam
tevi mīlestību, laimi un
labklājību!
Alina, Zigis un Marina

Veronika Jazepovna!
Sveicu Ziemassvētkos un
vēlu mīlestību,
panākumus, visu to
labāko!
Marija

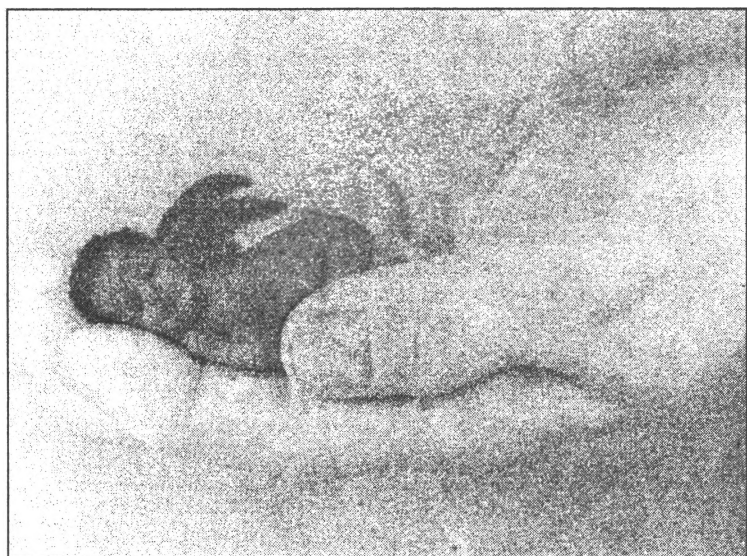
SALASPILS TELEVĪZIJA
pateicas par sadarbību šajā gadā
un atgādina, ka pirmais nākamā
gada raidījums būs skatāms
7. JANVĀRĪ plkst. 21:00.

Priecīgus Ziemassvētkus
vēlam PU Dzīvoklis
darbiniekiem Ziedonim un
Oļegam!
Vilija un Marina

..un lai nav neviena
- ja tas var būt -
dvēsele bez saules stara!
/F. Bārda/
Salaspils pilsētas bibliotēka
novēl saviem lasītājiem
gaišus un priecīgus
Ziemassvētkus un veselību
un veiksmi Jaunajā gadā!
Mīļi sveicam Jūs un Jūsu
mūsu paldies grāmatu
dāvinātājiem: I. Daļiņinai,
M. Grundulei, J. Locānam,
B. Škaparam,
A. Korņejevam,
N. Sumeljikai, G. Tjunis,
I. Špedtei, I. Grigorjevam,
A. Jākobsonam, J. Ligeram,
A. Lazdānam, R. Rungulei,
O. Mališevai, I. Maļutinam,
A. Jaunbelzējam.

Salaspils memoriāla svētākais
pienākums ir sargāt mieru.
Ansambļa skulptūras, kas
pauž cilvēka pārdzīvojumus
no totalitāriem režīmiem II
Pasaules kara laikā, lika
apmeklētājam domāt - nekas
nav cilvēcei nepieciešamāks
kā miers. Ansamblis ir
vērojams apkārtējā ainavā
un tai vienmēr jābūt
sakoptai. Mēs rēķināmies -
varbūt tas cilvēks, kas atnāk
šobrīd, nekad te agrāk vēl
nav bijis un neatnāks.
Iespaidam ik brīdī jābūt
pilnīgam. Teritorija ir plaša, ir
jāveic liels apkopes darbs,
tam mums reizēm, pavasaros
un rudenos, savu spēku ir
par maz. Talkā nāk Salaspils
2. vidusskola. Čaklās skolēnu
rokas skolotāju vadībā un ar
viņu līdzdalību nolasa
nolūzušos zarus, grābj lapas
u.tml. Līdz šim visas grupas
strādājušas ar atzīmi
"teicami". Tas mums ir ļoti
liels atbalsts. Paldies visam
skolas kolektīvam, īpaši
direktorei T. Rižkovei un
organizatorei Bogdānei.
Novēlam skolotājiem sekmes
darbā, bet skolēniem - labas
sekmes mācībās. Pavasarī
gaidīsim atkal talkās!
Laimīgu Jauno gadu mūsu
palīgiem novēl Ženija Luļa,
Salaspils memoriāla direktore.

Katru reizi, kad tu sevī citiem ļauj mīlēt Dievu, iestājas Ziemsvētki

"Un viņai piedzima pirmdzimtais dēls, un viņa to ietina autiņos un lika silē, jo tiem citur nebija telpas tai mājvietā." (Lūkas ev. 2:7)

Māte Terēze

Ik reizi, kad Jēzus gribēja pārādīt savu mīlestību pret cilvēkiem, Viņš tika atraidīts. Kad Viņš vēl nebija piedzimis, Marija un Jāzeps taujāja pēc vienkārša mājokļa, bet viņiem nebija kur apmesties. Jēzus piedzima kā mazs, nožēlojams un bezpalīdzīgs bērniņš. Viņam tik ļoti vajadzēja visu to, ko var dot mīlestība.

Vai esam gatavi Viņu pieņemt? Ja Jāzeps un Marija šodien meklētu vietu, kur iekārtot Jēzus silti, vai viņi tad izvēlētos mūsu māju un visu, kas pie tās pieder?

Šodien pasaulē ir daudz grūtuma. Es domāju, ka laba tiesa cēloņu tam ir neatrastas mājas. Mūsu pasaule tik bezgalīgi cieš tādēļ, ka mājās nevalda miers. Ģimenē nevalda miers.

Padari savu māju un savu ģimeni par jaunu Nācareti, kur valda mīlestība, dvēseles miers, prieks un kopā turēšanās, jo mīlestība sākas ar mājām. Tev jābūt ar mājām un jāpadara savas mājas par avotu kvēlai mīlestībai. Tev pašam jābūt cerībai uz mūžīgu prieku - savai sievai, savam vīram, savam bērnam, savam vectēvam, savai vecmātei, jā, jebkuram, ar ko tev nākas sastapties.

Kā izskatās tavas mājas? Varbūt zem tava jumta mīt kāds, kas jūtas īpaši vientuļš - kā svešinieks, kā nasta? Varbūt tavs vīrs, tava sieva vai tavs bērns jūtas vientuļi? Vai tu par to zini? Kur pašlaik atrodas sirmgalvjī? Viņi ir aizsūtīti uz pansionātiem. Kāpēc? Tāpēc, ka mājās viņus neviens negrib. Viņi ir par aprūtinājumu.

Es atminos, ka pirms kāda laika es apmeklēju ļoti labi iekārtotu veco ļaužu mūtni. Likās, ka viņiem ir viss, ko vien varētu vēlēties, bet visu skati bija pievērsti durvīm. Viņu sejās neuzplaiksnāja smaidi, un es vaicāju vadītājam:

- Māsa, kāpēc šie cilvēki nav priecīgi? Kāpēc viņi raugās uz durvīm?

Viņa atbildēja it kā aizbil-

dinādāmās:

- Katru dienu atkārtojas viens un tas pats. Viņi ilgojas, lai kāds atnāk viņus apciemot.

Lūk, šī ir tā lielā nabadzība.

Es atminos arī kādu sievieti, kuru atrādām atkritumu kastē. Sa-
pratu, ka viņa mirst. Es pacēlu viņu un paņēmu līdzi uz klosteri. Laiku pa laiku viņa atkārtoja vienus un tos pašus vārdus:

- To man izdarīja mans dēls.

Ne reizes viņa neteica:

- Es esmu izsalkusi. Es mirstu. Man ir slikti.

Viņa bez mitas tikai atkārtoja:

- To man izdarīja mans dēls.

Man vajadzēja krietni papūlēties, lai viņa pirms nāves spētu pateikt:

- Es piedodu savam dēlam.

Mājas ir tur, kur ir māte. Reiz es kādu mazu zēnu atvedu uz mūsu bērnu namu. Tur es viņu nomazgāju un uzgērbu viņam tīras drēbes, un viņš dabūja visu, ko viņam vajadzēja. Bet pēc vairākām dienām viņš aizbēga. Kāds cits viņu atrada. Zēns atkal aizskrēja. Tad es teicu māsām:

- Vai jūs nepapūlētos pieska-
tīt šo zēnu? Lai kāda no jums izseko viņu un uzzina, kurp viņš dodas, kad aizbēg no mums.

Un zēns aizmuka trešo reizi. Zem koka sēdēja viņa māte. Viņa bija palikusi zem māla trauciņa divus akmeņus un vārīja kaut ko

ēdamu no tā, ko bija sameklējusi atkritumu tvērtēs. Mūsu māsas jautāja zēnam:

- Kāpēc tu no mums aizmuki?

Viņš atbildēja:

- Bet te ir manas mājas, un te ir mana mamma!

Kur ir māte, tur ir mājas.

Uzsmaidiet viens otram! Ikreiz, kad tu uzsmaidi savam tuvākajam un piedāvā viņam savu roku, un ikreiz, kad tu aplusti, lai kādu uzklausītu, iestājas tavi Ziemsvētki. Tas notiek ikreiz, kad tu pagriez muguru sistēmai, kas izstumj no sevis grūtdieņus un viņus pilnīgi izolē. Tas notiek ikreiz no jauna tad, kad tu ceri kopā ar tiem, kas sēž cietumā. Tas notiek tad, kad tu pabalsti grūtdieņus, kurus māc psihiska, morāla vai garīga nabadzība, un ikreiz, kad tu pazemībā atkal iepazīsti pats savu spēju robežas un savu vājumu.

Katru reizi, kad tu sevī citiem ļauj mīlēt Dievu, iestājas Ziemsvētki.

Lūgšim,

Lai mēs spētu sagaidīt Jēzu

Ziemsvētkos -

Ne silties aukstumā,

Bet siltā sirdī:

Pilnā ar mīlestību un pazemību,

Sirdī, kas kvēlo

Mīlestībā pret citiem!

SV

mākslas salonam - 1 gads

...vairāk nekā darbs

Neviens vien ir bijis pārsteigts, ieejot šajā namā. "Baltā māja" - arī tā to sauc. Šī māja ir mistiska. Pat visdrūmākajā dienā tur ieejot, cilvēks iziet ar gaišāku skatu uz dzīvi. Iespējams, ka tas ir mājas gars, kas paņem daļu no tavām problēmām. Bet iespējams, ka tie ir mājas "rūķi" - Inta Jansone un Daina Zilauce, kuras ar savu mīlestību pret saviem pienākumiem paveic brīnumus. Tā jau saka - mīlestības darbu uzreiz var just.

Bet lai nu paliek mistika. 22 izstādes - tāda ir pirmā gada Mākslas salona statistika. Salons durvis vēra apmeklētājiem 1997. gada 23. decembrī. Atskatīties uz šajā gadā paveikto un pastāstīt par iecerēto lūdzu Salaspils Mākslas salona vadītāju Intu JANSONI.

- Kāda ir bijusi jūsu izstāžu veidošanas filozofija?

- Manā izpratnē, galvenais uzdevums ir iepazīstināt salaspilniešus ar Salaspils radošajiem cilvēkiem - gleznotājiem, keramiķiem, grafiķiem u.tml. Vajag rādīt gan augsti profesionālu mākslu, gan daiļamatniekus, autodiaktus. Protams, ar atlasu, bet vajag ļaut viņiem izstādīt savus darbus.

- Kāda ir bijusi mākslinieku atsaucība?

- Parasti ir tā - mākslinieks, kurš atnāk un apskatās, kādas ir iespējas, labprāt izstāda savus darbus, bet tie, kuri nav spēruši savu kāju pār sliksni - brāķē. Mums ir ļoti labas telpas - to ir teikuši arī augsti profesionāļi, Latvijas televīzija, kas ik pa brīdim šeit veido sižetus, kā arī korespondenti no dažādiem laikrakstiem.

- Kurš, jūsuprāt, ir bijis spilgtākais šīgada notikums salonā?

- Katrai izstādei ir sava maza vēsturīte. Visspilgtākais notikums, protams, bija Ojāra Bērziņa izstāde - tā bija pirmā, un mums bija tāda sajūta, ja arī nekas tur-

māk nenotiks, tāpēc vien bija vērts izremontēt šo māju! Tas bija NOTIKUMS. Arī pēc grafikas izstādes atklāšanas jaunās māksli-

nieces un viņu draugi nosēdušies uz grīdas aplīti dziedāja... Spilgtā bija Lieldienu, Jāņu izstāde. Apgleznocī zīda lakati un gliemeži - mazītiņa izstādīte, bet tik gaiša! Ilzes Jesikenas operas tērpu izstāde, kad katrs varēja ar rokām pataustīt operas un baleta varoņu kostīmus. Vienmēr miļas ir bijušas daiļamatniecību izstādes. Viņas ir pavisam citādas - mīļi tantuki ar savu dzīves pieredzi. Tas viss dod gandarījuma sajūtu. Katras izstādes tapšana, cilvēku kontaktēšanās un visam, kas šajā mājā notiek, ir sava burvība.

● Daina Zilauce un Inta Jansone - Salaspils Mākslas salona "rūķi"

- Salons ir kļuvis par tādu kā interešu klubu, vietu, kur pulcēties. Un ne tikai māksliniekiem, bet arī Salaspils sievietēm. Šoruden jūs realizējāt projektu - psiholoģijas nodarbību ciklu.

- Atsaucība bija ļoti liela! Par kluba darbību to nenosauksi. tā drīzāk bija pulcešanās un cilvēciska atbalsta izjūšana. Pēc šīm lekcijām radās nākamā interešu grupa - organizējam floristikas kursus. Pēc kursiem visi gribēja turpināt veiksmīgo sadarbību. Nācās kaut ko izdomāt, un tā tapa Ziemassvētku floristikas izstāde, kura šobrīd ir apskatāma salonā.

- Visu iepriekšminēto varētu uzskatīt par jūsu darba "putu-

krējumu". Vai ir arī grūtības?

- Salonā esam tikai divas. Ir dienas, kad ir mazāk apmeklētāju, bet dažreiz šo māju burtiski gāz riņķi. Turklāt katrs grib ne tikai apskatīt izstādes, bet arī aprunāties!

Vissliktāk apmeklētā diena bija jūlijā, kad lija lietus, todien atnāca tikai 8 cilvēki. Parasti ir ap 30-40 apmeklētāju. Ziemā nāk ļoti daudz bērnu, skolnieku. Sākumā šķita neparasti, ka uz salonu nāk jaunieši, jo parasti viņi neapmeklē kultūras pasākumus. Vislielākais apmeklētāju skaits bija Mākslas dienu izstādē, kad vienā laikā bija atnākušas piecas klases no 1. vidusskolas, 2 klases no sākumskolas un dažas grupiņas no bērnudārza Saime. Dienas beigās mēs ar Dainu bijām iztukšotas. Daina teica: "Es vairs nevaru parunāt, man mēle grab!"

- Varbūt cilvēkiem ne tik daudz gribas mākslu apskatīt, bet gan atrasties sabiedrībā un būt piederīgam pilsētā notiekošajam?

- Ir ļoti daudz cilvēku, kas saka: "Paldies, ka jūs te esat!" Es tik bieži to dzirdu, ka jūtos neērti. Cilvēki šurp nāk, lai izrautos no ikdienas vienmuļā ritma: mājas - darbs, darbs - mājas.

- Vai dažkārt jūs nejutaties kā psiholoģiskais dienests?

- Tas ir normāli, es par to nedomāju. Acīmredzot tam tā ir jābūt, ja reiz cilvēks ir atnācis tieši pie mums.

- Kādas ir nākamā gada ieceres?

- Vispirms mums ir jātieks skaidrībā ar Salaspils mākslinieku asociācijas reģistrēšanu.

(Turpinājums 7. lpp.)

"Es nedziedu jebkuru dziesmu..."

Ziemassvētku intervija ar Salaspils domes priekšsēdētāju Juri PUTNIŅU

No bērniņas pie dabas

Bērniņu es atceros ļoti labi. Tajā laikā nedzīvojam īpaši pārticīgi, ģimenē bijām septiņi bērni. Līdz 30 gadu vecumam man ir bijis tikai viens slēpju pāris un tikai viens velosipēds. Tāpēc varbūt es savus bērnus mazliet lutinu. Taču manas atmiņas par bērniņu ir vislabākās. Visvairāk laika pavadījām ārā, jo dzīvojam laukos, Dobeles rajona Anneniekos. Arī tagad laikam nevarētu dzīvot lielā pilsētā, jo esmu laucinieks.

Jau no mazām dienām daudz uzturos mežā. Man ļoti patīk dabas stihijas - negaisi, vētras. Dabas varenība uz mani iedarbojas ļoti labvēlīgi. Mani no ārā iešanas nevar atturēt lietus, tāpat nebaida dubļi. Iespējams, ka no dabas uzņemu ļoti daudz enerģijas, jo savā vecumā neizjūtu nogurumu no fiziska darba, kaut arī esmu nostrādājis 12 stundas; reizēm vairāk noguris jūtos no darba kabinetā.

Zeme pavasarī smaržo citādi

Mūsu ģimenei ir lauku saimniecība. Tas ir kā nodrošinājums nākotnei šodienas nestabilajā ekonomiskajā situācijā. Man ir svarīgi, lai maniem bērniem, manai ģimenei vienmēr būtu jumts virs galvas, lai viņi vienmēr būtu paēduši. Jebkuras citas problēmas vienmēr iespējams atrisināt. Ja trūkst materiālā nodrošinājuma, viss var sabrukt. Bez šaubām šajā lauku vidē esmu savā elementā. To ir grūti saprast pilsētniekam, taču es jūtu, ka zeme pavasarī smaržo citādi nekā rudenī, vēroju kā dīgst pirmie asni un briest vārpas. Noskatos, kā pirmais brūnganums pavasara kokos pārvēršas gaiši zaļajā un vēlāk jau tumši zaļajā. Daba, tās pārmaiņas ļoti labvēlīgi iedarbojas uz cilvēku, nemaz nerunājot par meža dzīvību - stārķiem, stirniņām. Kaut arī esmu mednieks, es nekad negalinu nogalināšanas pēc.

Mana saimniecība nav paredzēta tikai saimniekošanai, ražošanai. Es neaparū katru zemes gabaliņu - esmu atstājis arī vietu

strādāju.

Man ir mēbeļu galdnieka diploms, metinātāja diploms, jurista diploms, arī nepabeigta

tādā vecumā, kad nebija pārāk nopietni sākt studijas, lai kļūtu par operas solistu, tādēļ kļuva par profesionālu juristu. Taču

vienmēr jābūt gatavam celties jebkurā laikā, dažreiz jāpavada slēpņi pat divas dienas. Taču ir arī patīkamas lietas - ja izdodas atmāskot īpaši viltīgu noziedznieku. Taču ar to darbs nebeidzas - noziedznieks jāaiztur, jāiegūst pietiekami daudz pierādījumu, lai prokurors parakstītu sankciju par šī cilvēka arestēšanu. Nevajadzētu domāt, ka noziedznieki ir muļķi, tāpēc gandarījumu sagādā, kad izdodas atklāt gudru noziedznieku, tad izjūtu psiholoģisku pārākumu.

Pienākums - jebkurā bezizejā rast izeju

Strādājot par domes priekšsēdētāju, īpašu prieku izjūtu, kad izdodas kādam palīdzēt, kas šajā darbā, protams, ir iespējams. Šodien ir svarīgi palīdzēt PU Salaspils siltums saņemt kredītu, jo iedzīvotāji nav spējīgi nomaksāt par apkuri. Taču visa likumdošana ir pret to, jo ir ļoti birokrātiska sistēma, ar kuru var tikt galā četros mēnešos, taču mums šo naudu vajag daudz ātrāk. Es apzinos, ka šis jautājums jārisina tieši man, jo neviens cits to nevar izdarīt. Tas ir mans pienākums - jebkurā bezizejā rast izeju.

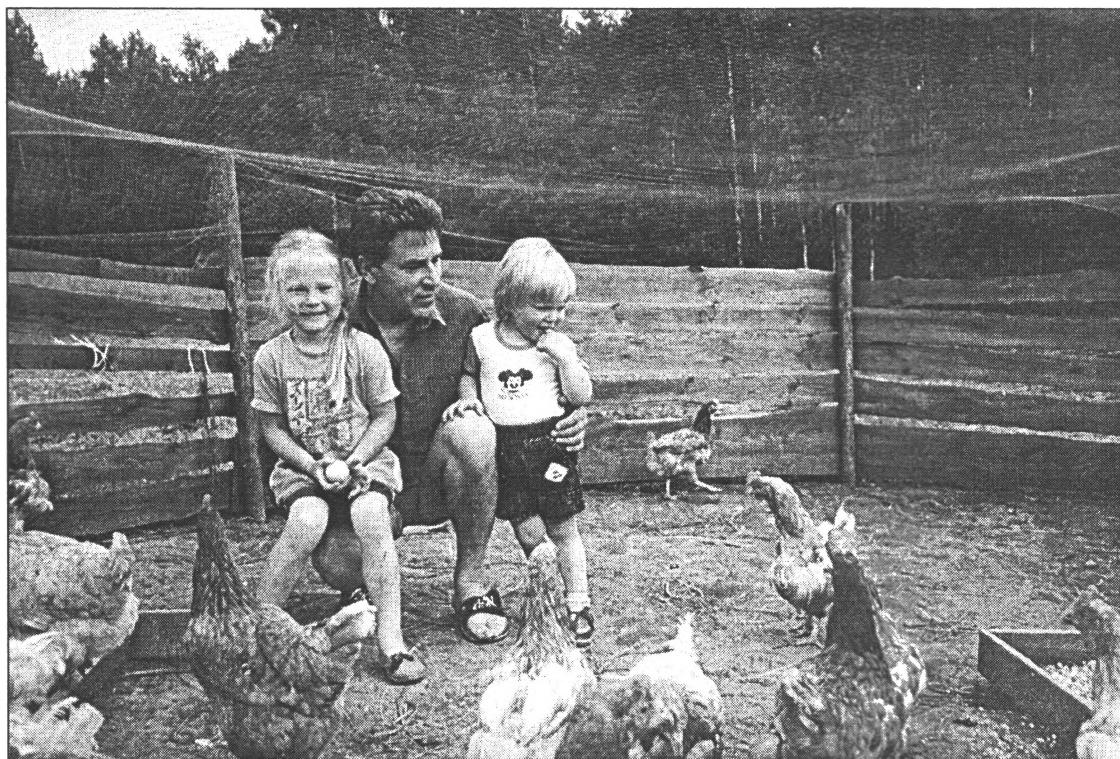
Es ticu savām rokām

Esmu kristīts katoļu baznīcā Saldū. Taču līdzšinējā mūža laikā neesmu bijis aktīvs baznīcā gājējs, lai gan tur vienmēr var rast mieru. Šobrīd uzskatu, ka tā būtu sava veida zaimošana, ja savā vecumā pēkšņi sāktu apmeklēt baznīcu. Katrs cilvēks iekšēji var ticēt, kam vien vēlas. Reliģija ir izvēles brīvība - katrs tic un pielūdz pēc brīvas izvēles, izvērtē un saprot, kas tieši viņam vajadzīgs. Ticu, ka ir augstāks spēks, kas mūs vada. Saprotu, ka gan pret ticīgajiem, gan pret neticīgajiem jāizturas pilnīgi vienādi, nešķirojot cilvēkus pēc konfesionālās piederības. Taču tas, ka pasaulē ir ļoti daudz ticību ar dažādām tendencēm un ideoloģijām, liek man aizdomāties, vai tur viss ir kārtībā.

Es ticu savām rokām, savam prātam, saviem kolēģiem. Kolēģi ir mans atbalsts. Taču, lai tas tā būtu, darbiniekiem jāļauj brīvi izteikt savu viedokli, brīvi realizēt savas idejas, tikai tad šie cilvēki kļūst patstāvīgi un var mani atbalstīt. Tas ir mans vadības stils, un pēc rezultātiem spriežu, ka tas ir pareizs.

Atpūsties var, mainot nodarbošanās veidu

Spēkus atgūstu, mainot nodarbošanās veidu. Es nevaru aiziet mājās un turpināt rakstīt domes lēmumus, kaut gan dažreiz nākas mājās izstrādāt projektus vai pierakstīt kādu labu ideju,

● Ar meitu Kristīni un dēlu Pēteri laukos

koptam zālājam, kurā bērni var vienkārši gulēt vai vārtīties.

Man gribas apgūt vēl un vēl

Uzskatu, ka neesmu ļoti izglītots, jo vairāk uzzinu, jo skaidrāk redzu, ka tas kopums, ko esmu ieguvis pat pieredzes bagātā mūžā, ir ļoti niecīgs. Man vienmēr gribas apgūt vēl un vēl.

Pēc 8. klases domāju, ka vairāk vispār nemācīšos. Redzēju, ka tajā laikā stabilu dzīvi uzsākt un sevi materiāli nodrošināt var tikai ar smagu, bieži vien fizisku darbu. Mana pirmā darba vieta bija lauksaimniecības tehnikas rūpnīca Jelgavā. Taču pietiekami ātri sapratu, ka nepieciešams arī mācīties. Mana jaunība pagāja ļoti daudz lietas apvienojot - vienlaikus mācījos vakara mūzikas skolā, vakara vidusskolā un

izglītība mūzikā.

Dziedātprieks

Dziedu, cik vien sevi atceros. Tas man nozīmē pašizteiksmi. Es nedziedu jebkuru dziesmu, tikai tās, kuru mūzika mani aizrauj, pievēršu uzmanību arī

arī šobrīd izdodas kaut ko paveikt profesionāli - jaunajā gadā man ir piedāvāts ierakstīt kaseti kopā ar kādu populāru solistu.

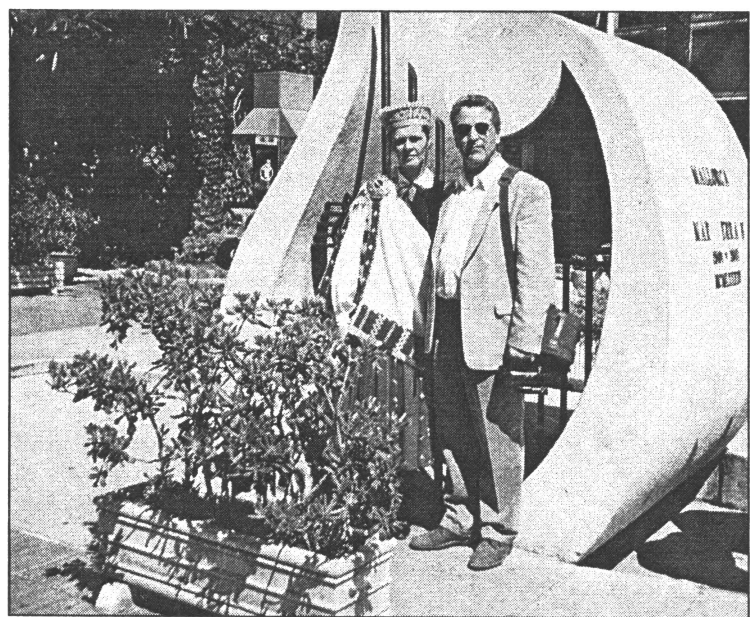
Gandarījums - atmāskot viltīgu noziedznieku

"Es jūtu, ka zeme pavasarī smaržo citādi nekā rudenī, vēroju, kā dīgst pirmie asni un briest vārpas. Noskatos, kā pirmais brūnganums pavasara kokos pārvēršas gaiši zaļajā un vēlāk jau tumši zaļajā."

mūzikas tekstam. Cilvēki bieži vien daudz ko var pateikt ne jau ar vārdiem, bet ar skaņas intonāciju, žestiem. Man patīk dziedāt, vēlos aicināt cilvēkus padomāt par to, ko var izteikt mūzika. Studēju konservatorijā pie profesora Viļumaņa vokālo mākslu. Bija tikai viena vieta šajā specialitātē, bet pēdējā brīdī uzņēma kādu jauniņu ar Centrālkomitejas rīkojumu, tā kā šis mērķis neīstenojās. Pienāca armijā iesaukšanas laiks, aizgāju dienēt uz Baltijas kara apgabala dziesmu un deju ansambli - biju vokālists. Pēc demobilizācijas mani gaidīja galvenais diriģents no filharmonijas ansambļa Daile, tur nostrādāju sešus gadus. Tā kā tajā laikā veidoju ģimeni, studēt nevarēju, vajadzēja strādāt. Vēlāk jau biju

Man ir 18 gadu stāžs iekšlietu sistēmā - strādāju par kriminālizmeklēšanas inspektoru, vēlāk jau par kriminālizmeklēšanas vadītāju. Salaspilī nostrādāju sešus vai septiņus gadus par nodaļas priekšnieku. Runājot par noziegumiem, lielāko gandarījumu man sagādāja divu noziegumu atklāšana. Bija kāda noziedznieku grupa no Saulkrastiem, kas apzaga tālbraucēju automašīnas ar precēm. Tā bija grandioza lieta, kuru man izdevās atklāt. Ļoti daudz mantu atguvām un atdevām to īpašniekiem. Notvērām arī kādu slepkavu, kurš slepkavoja mazas meitenes, viņu izdevās aizturēt Rīgas-Saulkrastu vilcienā.

Ir ļoti daudz interesantu epizožu. Strādājot šādu darbu,

● Inese un Juris Putniņi 1997. gadā Barselonā (Spānija)

● Laukos, Smiltenes Skujniekos

kas radusies, jo ziemā reizēm arī, mājās esot, jādomā par darbu.

Brīvajā laikā būvēju sev lauku saimniecību. Esmu apdauzījis pirkstus, veicot celtniecības darbus. Kādreiz palīgā atnāk dēli, taču lielāko daļu darba paveicu pats. Ļoti daudz laika aizņem, piedaloties dažnedažādos koncertos gan Salaspilī, gan Rīgas rajonā. Man ir draugi mūziķu aprindās, un es tieku aicināts uzstāties arī citur. Visi šie kultūras, sporta pasākumi, kas notiek mūsu pilsētā un arī citur, kur mani uzaicina piedalīties, ir pietiekami liela atpūta. Iepriekšējos gados esmu centies ar ģimeni aizbraukt kaut kur uz tuvākām ārzemēm, tepat uz Vāciju, uz atrakciju parku, kaut vai uz vienu dienu, jo tas ir stimulants gan pašam, gan bērniem. Esmu bijis ārzemēs arī ar mūsu populārajiem pašdarbības kolektīviem.

Nepārtraukti papildinu savas zināšanas

Mēģinu nepārtraukti papildināt savas zināšanas. Mani interesē nevis ekstrasensi kā mistiķi, bet veids, kā cilvēks iegūst no dabas bioenerģiju un tādā veidā var sevi spēcīnāt un ārstēt. Cilvēka psihes veselība, tīrība, gaišas un labas vēlošas domas ir spēka, izturības un ve-

selības avots. Šādas zināšanas var iegūt no grāmatām, un mistika tad izkūp.

Man patīk pētīt arī ar politiskām aktivitātēm saistītas grāmatas, piemēram, *Cilvēks Godmanis*, M. Gaiļa *Varas stratēģija*, J. Āboltiņa *Biju biedrs. tagad kungs*, - cenšos uzzināt, kā viņi risinājuši problēmas, kā arī interesē viņu vadības stils, stratēģija un taktika.

Ar bitēm nekad neko...

“Visiem salaspiliešiem vēlu, lai katrs sirdī nes gaišumu, domu, kā palīdzēt otram; ja mēs visi tādi kļūtu, nākamais gads būtu daudz vieglāks un patīkamāks.”

Problēmu atrisinājumu vislabāk var redzēt dabas rādītos piemēros. Es neesmu bitenieks, bet man ir sešas bišu saimes, tā kā mana lauksaimnieciskā ražošana ir dažāda. Ieskatoties šajā bišu saimē, var redzēt rūpīgi dabas izstrādātus mehānismus, kā vajadzētu darboties arī mūsu valdībai. Bišu strops ir mazs sabiedrības modelis. Tur neviens nav lieks, neviens nenīkst bezdarbībā, nevienu bez vajadzības nenogalina, tikai aizsardzības nolūkos. Daudz dabā var

atrast problēmu risinājumus, tikai vajag prast ieskatīties. Daba ir unikāla un pilnīgi harmoniska, neviens gleznotājs krāšņumā nepārspēs dabu, nespētu izdomāt labākas formas vai krāsu kombinācijas.

Sapņi, kuri piepildās

Neviens no maniem bērnības sapņiem nav īstenojies pilnībā. Bērnībā es gribēju kļūt par ārstu vai dārznieku. Lauksaimniecībā tas ir izdevies – man ir viegla roka, kad es uzpotēju ābelīti, tā aug. Par ārstu neesmu kļuvis, taču dažas lietas esmu izpratis. Var izvairīties no slimības, nepārspilējot - nedodot pārlietu daudz, nelietojot alkoholu, neaizraujoties ar nikotīnu un citām kaitīgām vielām. Tas ne tikai uzlabo veselību, bet arī pagarina mūžu, 70-80 gadi nav liels vecums, bet tikai pusmūžs. Diemžēl bieži vien pat gados jauniem cilvēkiem ir tendence priekšlaikus novecot, grimstot mazvērtībā un uzskatot, ka viss jau pagājis. Nevajag sevi noniecināt. Visas nelaimes sākās ar domāšanu, ar psihi.

Taču ir sapņi, kurus es vēl vēlētos redzēt piepildītus. Tos saistu arī ar pilsētas nākotni. Salaspils atrodas stratēģiski labā vietā, un naudas ādere ir tūrisma attīstība. Vajadzētu piesaistīt investīcijas, izmantot Doles salu, ūdenskrātuves, zivju audzētavu, iesaistīt Botānisko dārzu. Pilsētā veidosies ielu tīkls, tirgotāji sāks domāt par veikaliem, kuros var iebraukt ar invalīdu ratiņiem. Domāju, ka ar laiku pilsētā būs savs teātris, savs simfoniskais orķestris. Droši vien pēc gadiem būs 40 tūkstoši, nevis 20 tūkstoši iedzīvotāju. Arī ārzemēs pamatā

darbavieta ir galvaspilsētā, bet ārpusē - dzīvesvieta. Visi šie ir tikai sapņi, taču realizējami. Varbūt kādreiz nebūs arī HES dambja. Jo mēs tikai šobrīd baidāmies no modernām tehnoloģijām, ar kurām ražot elektro-

varu vadīt savu saimniecību, jo ne jau visos laikos zemnieki būs tik nomāktā stāvoklī kā šobrīd. Likumdevēji reiz sapratīs, ka Latvijā zemniecība nav tikai ražošana, bet dzīvesveids. Katrā latvietī sēž mazs zemnieciņš.

● Dziedot ansambli Daile, 70. gadi

Ar gaišumu sirdi

Ziemassvētkos un Jāņos mani neviens nevar pierunāt izbraukt no Latvijas, jo šos svētkus es svinu ar ģimeni. Ģimenē nav izveidojušās īpašas tradīcijas, taču ievērojam senās latviešu parašas.

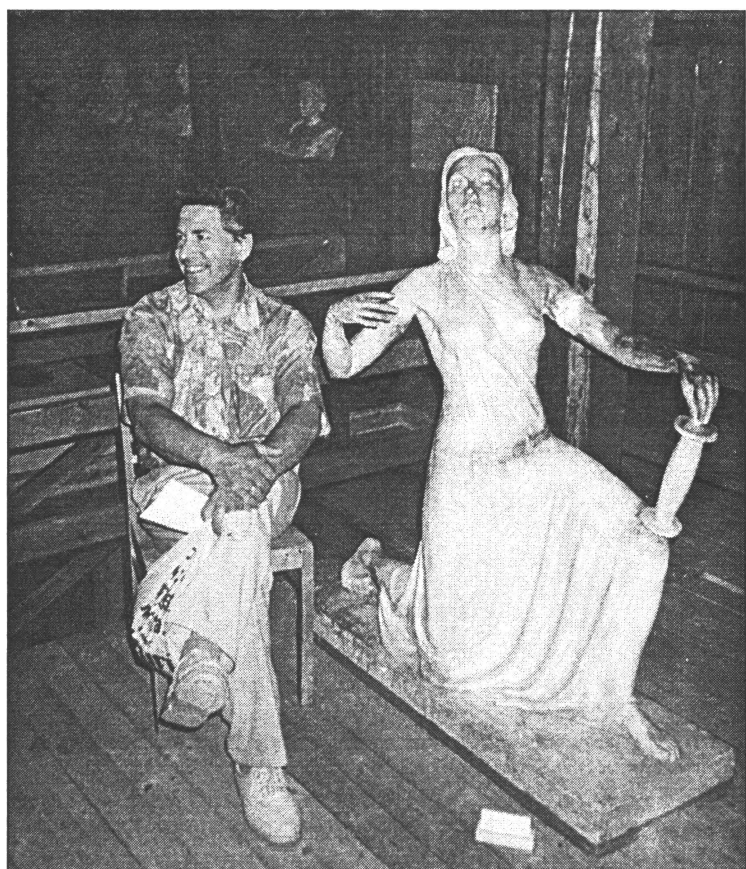
Visiem salaspiliešiem vēlu, lai katrs sirdī nes gaišumu, domu, kā palīdzēt otram; ja mēs visi tādi kļūtu, nākamais gads būtu daudz vieglāks un patīkamāks. Un nedomājiet par sliktajiem cilvēkiem, tad sārņi pazudīs paši no sevis!

SVI

Ar Juri PUTNIŅU sarunājās Astra NAGLE

● Putniņu ģimene

● Ar kādu noslēpumainu simpātiju Īrijā

Daugavas salas no zemes, no ūdens, no gaisa

Šoruden Daugavas muzejs rikoja ekspedīciju par tēmu "Daugavas salas". Ekspedīcijas mērķis bija apzināt šobrīd eksistējošās Daugavas salas, iepazīt salu dzīvi visdažādākajās tās izpausmēs: floru, faunu, dabas spēku ietekmi, civilizācijas radīto spožumu vai postu, darbus, tikumus un tradīcijas, uzklausi cilvēku liktenstāstus.

● Ikšķiles baznīcas drupas

● Salaspils no helikoptera lidojuma

Ekspedīciju nosacīti varētu iedalīt trijos posmos - Rīgas salas, salas no Rīgas līdz Baltkrievijas robežai, kur Baltkrievijas pusē redzama Drujas sala, un Daugavas salas no putna, jeb, pareizāk sakot, no helikoptera lidojuma.

Pateicoties NBS gaisa spēkiem, muzeja fotogrāfs Gunārs Binde, viņa amata brālis Juris Kalniņš un šo rindu autors, pavadītāju un sagaidītāju pulciņā atstājot muzejnieces Dainu Lasmani un Gundegu Dreiblati, un ekspedīcijas šoferi Māri Riekstiņu, baudīja iespēju redzēt un fiksēt Daugavas salas, pilskalnus, pilsdrupas, baznīcas un hidroelektrostacijas no augšas. Šobrīd gan ir veikta tikai lidojuma trešdaļa - no Doles salas līdz Koknesei. Daļu fotogrāfiju kopš 11. novembra varēja aplūkot Jura Kalniņa darbu izstādē *Lidojumā*. Ceram rast līdzekļus un iespēju laist klajā Gunāra Binde fotografētu atklātņu komplektu, jo iespāidi šķiet pietiekami koši, lai tajos dalītos. Kā nopietnāku projektu plānojam izveidot albumu par Daugavas salām. Konceptuāli to varētu nosaukt *Daugavas salas bildēs un tekstos*.

Ekspedīciju sākām ar Rīgas salām. Lielākā daļa šo sauszemes veidojumu gan sen vairs nav salas. Laika gaitā dabas procesu un cilvēku rosības dēļ salas ir applūdušas, mainījušas savu veidu, saplūdušas ar kontinentu un vienīgi nosaukums - sala - ir tas, kas

mums atgādina, ka varētu būt arī tā... Rīgā šādu salu, pussalu un vietu, ko sauc par Pētersalu, Andrejsalu vai Vējzaļu salu, ir vairāk par divdesmit, un tikai viena - Mīlestības saliņa ir īsta sala, ko ar ārpusauli savieno ja nu vienīgi cerību tilts. Saliņa atrodas tieši pretī Daugavgrīvas cietoksnim, nav patstāvīgi apdzīvota un, manuprāt, absolūti precīzi atbilst savam nosaukumam. Mēs bijām tur. Ar robežsargu laivu. Sastapām pat vienu gulbju pāri.

Uz pārējām salām var nokļūt vai nu pa betona tiltiem, vai vienkārši, ejot pa ielu un nemaz nezīnot, ka tu esi nonācis uz salas, jo tā vairs (vēl) nav sala šī jēdziena vispārpieņemtajā nozīmē.

Lielākā Rīgas sala ir Daugavgrīvas (Buļļu) sala. Tās platība ap 13 kvadrātkilometru. Uz salas atrodas Daugavgrīvas cietoksnis, Latvijas jūras akadēmija, Latvijas jūras administrācijas Hidrogrāfijas dienests un Rīgas ūdens attīrīšanas iekārtas. 30. gados Buļļu sala bijusi iecienīts vasarnīcu rajons, jo no vienas puses to apskalo Rīgas jūras līcis, no pārējām - Daugava, Buļļupe un Lielupe. Uz salu trīsreiz dienā kursējis kuģītis. Šeit radies vēlāk slavenais teiciens - "Kungi, Buļļi, izkāpiet!" Kungiem acīmredzot gadījies aizsēdēties. 40. gados kungus nomainīja biedri virsnieki, kuru darbavietas bija Daugavgrīvas cietoksnī. Vietēji iedzīvotāji tika vai

nu izsūtīti, vai arī tiem vienkārši pavēlēja divu dienu laikā izvēkties.

Padomju laiki salenieku dzīvi, šķiet, deformējuši vairāk nekā normālo rīdzinieku dzīvi kopumā. Uz salām (industriālu interešu dēļ?) viss tika vai nu vienkārši sagrauts, vai nolemts lēnai iznīcībai, izmitinot vietējo iedzīvotāju vietā proletariāta *labāko* daļu bijušos cietumniekus un bomžus. Mazliet lēnākai bojāejai tika pakļauti repatriēto baltvāciešu un represēto turīgo iedzīvotāju īpašumi; tos izdalīja padomju virsnieku ģimenēm (Buļļu salā) un nopietnajiem padomju pilsoņiem (Ķīpsalā, Balasta dambī). Pēc neatkarības atjaunošanas praktiski neviens no bijušajiem īpašniekiem un to mantiniekiem neko nav vai nu gribējis, vai varējis darīt, lai kaut ko vērstu par labu. Saīšana turpinās. Balasta dambi, lai arī uzkrītoši uz kopējā fona, grezno vienīgi ekspremjera M. Gaiļa māja ar visu jahtu piestātņi.

Zaķu sala tagad izskatās pēc amerikāņu *bojevīkos* redzama militāra objekta, kurā nez kāpēc darbojas televīzijas komplekss. Kādreiz tā esot bijusi apdzīvota. Vismaz Rīgas kinostudijas pusdokumentālajā filmā *Ābols upē* tā rāda. Un Ojāram Vācietim ir tāds dzejolis par Zaķusalas karalisti...

Kopumā iespaids par Daugavas salām Rīgā palika tāds, ka tās savu pasaules galu varētu sagaidīt ātrāk nekā pārējā Rīga. Starp citu, mūsu iecerētā albuma sākotnējais vadmotīvs bija *Daugavas salas - Rīgas zaļā rota...*

Ārpus apokaliptiskās Rīgas - no Doles līdz Drujas salai - mūsu ekspedīcija fiksēja aptuveni 30 salu, saliņu un sēkļu. Apdzīvotās un lielākās Daugavas salas ir: Doles, Ogres, Salas (Sakas s.), Ādamsona, Stimbēnu, Plāņu, Ābeļsala, Tomes, Oliņkalna, Livānu, Kokneses, Ozolsala, Nīcgales, Tarbāna, Nāves sala un Ikšķiles baznīcas drupas.

Daļa bijušo salu un vēl esošo salu daļu kopā ar Staburagu dus māmuļas Daugavas klēpī. Jaunas salas dzimušas pie Kokneses un Klintainē - tie HES upuri un bērni.

Mazliet ilgāk nekā cetur mēs uzskatāmies Plāņu (Jersikas) salā, kas visas ekspedīcijas laikā kopumā atstāja vissaliskākās apdzīvotās salas iespaidu. Uz salas atrodas divas mājas *Plāņusalas* un *Rimicāni*. *Plāņusalās* dzīvo un saimnieko Silvija un Jānis Zadināni. Viņiem ir divi bērni. Ilva mācās Jersikas skolas 8. klasē, bet Mārtiņš - sagatavošanā. Pāri upei var tikt vai nu ar laivu, vai pa ledu. Straume ir pamatīga, tāpēc Daugava aizsalst tikai kārtīgās ziemās, bet bērniem uz skolu jātiek. Ja vajadzīgs ārsts, arī tas kaut kā jādabū pāri. Bet divainākais ir tas, ka šiem cilvēkiem uz salas ir pat savs traktors un kombains! Uz salas ir arī neliela kapsētiņa ar Miglānu un Rimicānu dzimtu kapiem. Pēdējās bēres rīkotas pirms desmit gadiem, bet kapu svētki notiek katru gadu. Ir nosvinētas

plavas. Vecie stāsta, ka agrāk uz saliņām rīkotas balles un spēlējis pūtēju orķestris, ka bijusi pārceltuve un peldētava. Tagad pavašaros tās applūst.

Mūsu brauciena tālākais punkts bija Piedruja. Robežpostenis, ūdensmonitoringa sta-

● Daugavas muzeja darbinieki - ekspedīcijas dalībnieki. No labās - Gundega Dreiblate, Daina Lasmane, Māris Riekstiņš (šoferis), Andrejs Turlajs un helikoptera ekipāža

ari kāzas. Tad pāri upei cēlušies ar laivu, karogam plīvojojot.

Divainas sajūtas rosināja Ābeļsala (augšpus Jēkabpils), kurp arī nokļūstams tikai ar laivu, kas ir apdzīvota, taču, atšķirībā no Plāņu salas, šeit daļu teritorijas ieskauj pamatīgi dzeloņstieplu žogi un naivisma manierē gleznoti plakāti ar miroņgalvām. Ar iezemiešiem tikties neriskējām, jo sāka krēsnot...

Krāslavas salas ir nepadzīvotas. Tur aug kārkli un ganās kazas. Tās no rītiem tiek pārceltas pāri un vakaros atpakaļ. Laivā lēkt tās nav skubināmas. Gunārs nofotografēja. Bez kazām šīs saliņas esot iecienījuši arī makšķernieki un bebri. Pēdējie būvējot pamatīgus aizsprostus un applūdinot

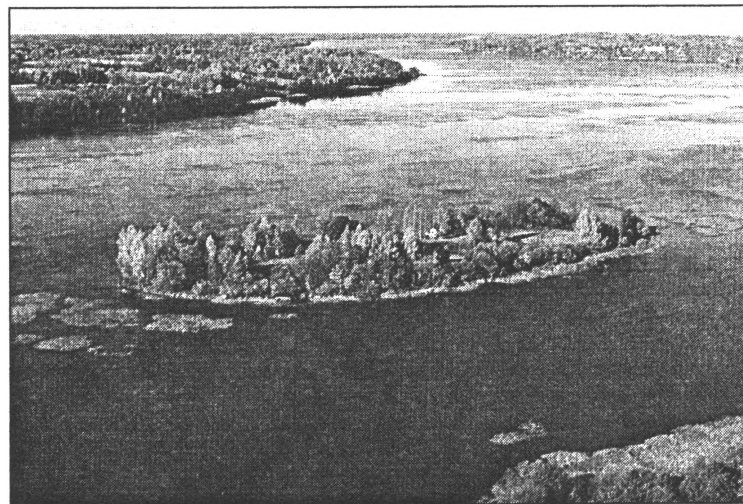
cija, vieta, kur Zahodnaja Dzvina kļūst par Daugavu. Šeit pagājušā gada pavasarī tika atklāts simbolisks akmens, kur dažādās valodās iekalts Daugavas vārds. Aizkustinoši. Pāri upei darbojas pārceltuve. Otrā krastā plīvo baltkrievu karogs. Viņu teritorijā atrodas Drujas sala. Tā vienmēr bijusi baltkrievu sala un baznīcas īpašums. Šeit ganītas klostera govīs. Stāsta, ka no mūsu puses uz turieni vedusi pazemes eja. Apkārt ļoti daudz baznīcu, pārsvarā katoļu. Notiek restaurācijas darbi.

Tas isumā viss. Taisnību sakot, mēs sākām no otra gala, bet tas jau ir pavisam cits stāsts.

SVI
Speciāli Salaspils Vēstīm
Andrejs TURLAJS

● Daugavas muzejs

● Salas starp Kaibalu un Jumpravu

...vairāk nekā darbs

(Turpinājums. Sākums 3. lpp.)

● Oļega Pavāra (centrā) metāla "Gliemežu" un Anitas Dadeikas apgleznotā zida izstādes atklāšanā

Sunim ir pārkāpts, palikusi tikai astīte. Statūti ir saskaņoti ar juristu, vēl ir vajadzīga pilnsapulce, tad būsims nevalstiskā organizācija. Mēs ar Dainu lolojam lielas cerības, bet reizēm mums šķiet, ka mums divām ir par grūtu. Gribētos kaut ko skaistu izveidot arī dārzā. Bet dzīvē notiek tā, ja tu no sirds kādam izstāsti, tas bieži paliek nepiepildīts...

Neesam vēl atmetušas cerību parādīt Annas dienu, Mārtiņdienu, Andrejdienu. Reiz skaitījām un sanāca ap 16 dienām, kuru tradīcijas varētu parādīt. Taču jūtam, ka cilvēkiem zūd vēlme izziņāt savu latvisko piederību.

Jo vairāk esmu starp cilvēkiem, jo jūtu, ka daudzi mūs uzskata par savdabīgām personām. Jā, mēs mēģinām izziņāt vairāk.

Ja cilvēks ir labs, tu viņu pieņem ar visu savu būtību un nejautā, kāpēc viņš ir tāds? Bet, ja viņš ir sliktis - kāpēc viņš ir sliktis? Mūs tomēr interesē, kāpēc viņš ir tāds, kāds viņš ir.

- Ko jaunu var gaidīt izstāžu apmeklētāji?

- Viņi vēl nav iepazīstināti ar visiem Salaspils māksliniekiem! Ļoti gribētu parādīt sakrālo mākslu, instalācijas. Kaut gan reizēm man šķiet, ka ir par agru. Jo instalācijas objekts jau ir filozofija. Objektam ir jābūt kā čigānam: pirmās sekundes piesaista tavu uzmanību un tad tevi apstrādā.

Gribētos izveidot labu keramikas izstādi - ceru uz Dainu, kura ir keramiķe. Salonā nav bijusi rokdarbnieku izstāde, stikls, vitrāžas, fotomāksla, puķu izstāde - ļoti

daudz kā šeit vēl nemaz nav bijis! Tikai nez kāpēc daudzi profesionāļi uz Salaspili skatās kā uz provinci un sevi vērtē augstāk. Taču es ticu, ka pienāks tāds brīdis, kad nevis man būs jālūdzas, bet viņi atnāks un piedāvās savus darbus izstādei.

Mēs jūtam, ka kāds augstāks spēks piesaka māksliniekus. Un mēs arī ļaujamies. Nesen man bija iespēja satikties ar vienu ļoti gaišu cilvēku, kurš teica, ka jau sen lieki neprātoju par to, kas jāpagūst izdarīt. Viņš no rīta tikai lūdzot to Visaugstāko: "Ļauj man satikties ar tiem cilvēkiem un ļauj man izdarīt tos darbus, ko tu gribi!" Un viss notiekoties! Varbūt es vēl neesmu gatava tā pajauties...

- Salonā jūs esat tikai divas. Kā sadzīvojat?

- Tas, kā man pietrūkst, Dainai ir pārņem. Un otrādi - kas Dainai nav vēl apgūts - tā praktiskā darbošanās - to man atkal Dievs ir devis. Un vēl, kad mēs filozofējam par dzīvi, to, ko es jūtu, Daina pasaka vārdiem. Tas jau arī par kaut ko liecina. Es ļoti priecājos, ka strādāju kopā tieši ar Dainu, jo viņa ir apbrīnas vērtā: studē keramikas meistardarbniecā, mācās Gētes institūtā, strādā un vēl rūpējas par ģimeni - tas ir lieliski!

- Vai turpināsi pulcēt ap sevi arī citas salaspilietes?

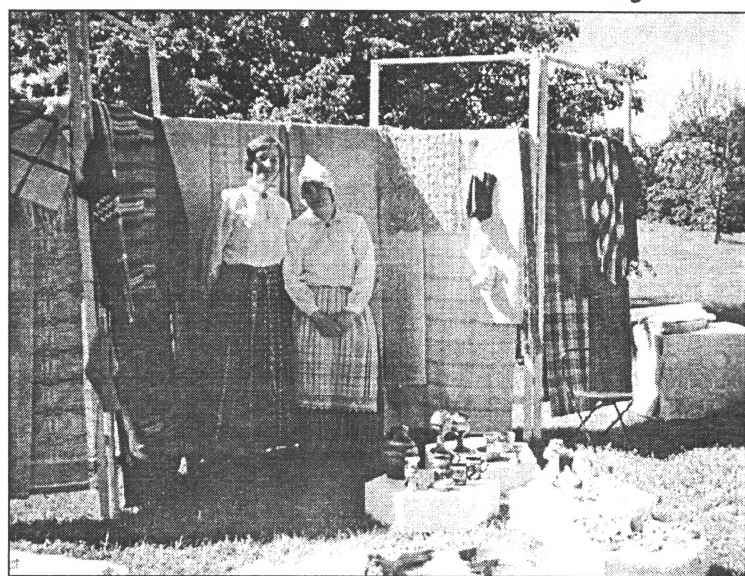
- Man ļoti gribētos turpināt šī neformālā sieviešu atbalsta kluba darbu. Pēc psiholoģijas lekcijām es jūtu, ka ir daudz sieviešu,

kurām ir vajadzīgas kaut vai iknedēļas kopā sanāksšanas. Es domāju, ka iesāktais ir jāturpina. Turklāt Salaspilī nav nedz jauno māmiņu klubs, ne vecmāmiņu klubs.

Mums ar Dainu šī māja vienmēr ir bijusi kaut kas vairāk nekā darbs.

SVJ

Inga REČA

● Vasarsvētku brīvdabas tirdziņš Botāniskajā dārzā

● Salona dārza uzkopšanas talkā pulcējās gan mākslinieki, gan salona fani

informācija

Laikraksti un žurnāli, kas pasūtīti Salaspils bibliotēkās 1999. gadam

Salaspils pilsētas bibliotēkā (Līvzemes ielā 8)

Latvijas laikraksti

Diena
Dziednieks
Izglītība un Kultūra
Latvijas Vēstnesis
Jaunā Avīze
Lauku Avīze
Lauku Avīzes Tematiskā Avīze
Literatūra. Māksla. Mēs
Mans Īpašums
Neatkarīgā Rīta Avīze
Praktiskais Latvietis
Rīgas Apriņķa Avīze
Rīgas Balss
Svētdienas Rīts
Vakara Ziņas
Zeme
Дiena
Земе
Реклама

Žurnāli

Auto
Ceļotprieks
Datorpasaule
Dārzs un Drava
Floristika
Grāmatu Apskats
Ieva
Karogs
Latvijas Ekonomists
LR Saeimas un MK Ziņotājs
Latvijas Vēsture
Latvijas Lauksaimnieks
Mans Mazais
Māja. Dzīvoklis
Mūsmājas
Rīgas Laiks
Santa
Sieviete
Skola un ģimene
Veselība - Sveiks un Vesels
Zeltene
Лилит

Kapitāls
Dziesmusvētki
Latvijas Arhitektūra
Latvijas Vēstures Institūta ž.
Māksla Plus
Zvaigžņotā Debess
Vide un Laiks
Даугава

Ārvalstu preses izdevumi

Аргументы и факты

Žurnāli

Anna
Burda Moden (kr. val.)
Verena
Вокруг света
За рулем
Искатель
Моделист конструктор
Наука и жизнь
Новый мир
Радио
Смена

Bērnu un jauniešu bibliotēkā (Skolas ielā 2)

Latvijas laikraksti

LaBa
Mana
Neatkarīgā Rīta Avīze
Spicā Avīze

Žurnāli

Barbie
Dambo
Datorpasaule
Donalds Daks
Ezīs
Latvijas Vēsture
S
Santa
Veselība - Sveiks un Vesels
Zeltene
Zīlīte
Дональд Дак

Kurmītis
Mācies
Даугава

Ārvalstu izdevumi

Cool-girl (kr. val.)
Искатель
Моделист конструктор
Мурзилка
Работница

Salaspils Dienvidu bibliotēkā (Dienvīdu 7/3)

Latvijas laikraksti

Diena
Literatūra. Māksla. Mēs
Pavards
LaBa
Земе

Žurnāli

Donalds Daks
Es
Karogs
Mūsmājas
Rīgas Laiks
Santa
Sieviete
Veselība - Sveiks un Vesels
Zeltene

Ārvalstu izdevumi

Веселье картинки
Искатель

Saulkalnes bibliotēkā (b/d Daugaviņa telpās)

Laikraksti

Diena
Час

Žurnāli

Dambo
Santa
Дональд Дак
Лилит

tiem, kas dodas ceļā

Latvijas dzelzceļš informē

Valsts akciju sabiedrība Latvijas dzelzceļš informē, ka 1998. gada 25., 26. un 31. decembrī, kā arī 1999. gada 1., 7. un 8. janvārī **pensjonāriem, piepilsētās un vietējās satiksmes vilcienos kopējos vagonos** braukšanas maksa būs ar **50% atlaidi**. Iegādājoties braukšanas biļeti un brauciena laikā **jāuzrāda pensionāra apliecība**.

24. decembrī kursēs **tradicionālie piektdienu papildvilcieni**:

nr. 6885/6886 **Rīga-Reņģe-Rīga** (plkst. 15:44 no Rīgas, plkst. 18:36 no Reņģes);
nr. 693 **Līvāni-Rīga** (plkst. 15:56 no Līvāniem);
nr. 6970/6961 **Gulbene-Alūksne-Gulbene** (plkst. 23:25 no Gulbenes, plkst. 2:45 25. decembrī no Alūksnes).

Sākot ar 23. decembra pēcpusdienu, palielināts vagonu skaits dīzeļvilcienos sastāvos.

25. un 26. decembrī būs palielināts vagonu skaits dīzeļvilcienos.

25., 26. un 27. decembrī elektrovilcieni kursēs pēc brīvdienas saraksta.

Nepietiekamā pasažieru skaita dēļ gadu mijā, 1998. gada 31. decembrī no Rīgas un 1999. gada 1. janvārī no Maskavas, nekursēs firmas vilciens **Latvija nr.2/1 Rīga-Mas-kava-Rīga**.

Ievērojot pasažieru lūgumus, šī vilciena sastāvā, sākot ar 20. decembri, no Rīgas (ar 21. decembri no Maskavas) iekļauts vietkaršu vagoni.

Plānojot braucienus un iegādājoties biļetes, lūdzam ievērot šīs izmaiņas.

Sākot ar 1998. gada 22. decembri, vilciens nr. 257/258 Rīga-Ļvova-Rīga kursēs caur **Jelgavu, Šauļiem un Viļņu**. No Rīgas vilciens aties otrdienās un piektdienās plkst. 15:29, bet Rīgā pienāks ceturtdienās un svētdienās plkst. 18:37. No Lidas līdz Ļvovai vilciens kursēs pēc līdzšinējā saraksta.

Sīkākas ziņas uzzīņu birojos Rīgas centrālajā stacijā (tālr. (2)232134) vai **ZL Hotline** (tālr. 7770777).

Dzelzceļa kolektīva vārdā novēlam priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu!

